

Publicerad 2021-06-15 23:42 av lodjuret/seglare

Ett försök att förklara det som för många framstår som så oförklarligt. När problemet har blivit beskrivet ett flertal gånger. Det vill säga lusten att 'bygga' något som skall vara till gagn, men råka 'släppa lös odjuret'.

Problemet med alltför mycket av...

...det till synes goda,
orsakar ofta nog en som kollaps
i det inre av systemet.

En som i överkant 'intelligent' person
blir ofta uttråkad på grund av brist på stimulans,
trots att den borde förstå
att stimulans bör en själv skapa.

Driften att söka sig en framkomlig väg
bör vara något som egen kraft
skapar möjligheter av och ur.

Den som kräver att omgivningen skall stå för
stimulans har blivit bortskämd
med just att någon annan
alltid skall kunna stimulera den personen.

Alltså är det kontraproduktivt
att skämma bort människor.
Och varför finns det lusten
att skämma bort någon?

Av rädsla för att inte kunna
tillfredställa 'barnet' och därmed kunna bli
'onödig' själv, 'inte behövd'?

Rädsla för att bli lämnad
likt en trasig sko eller någon inrymd
och liknande känsla.

Den som inte längre kan tillfredställas
kommer att förvandlas till en destruktiv kraft,

någon att frukta likt en svulst.

En sorts överlevandes sjukdom,
en möjlig cancer för mänskligheten.

Som 'omöjlig' att utrota, bara försvaga.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten